

літературний місячник. – 1936. – Кн. 2 (11). – С. 121. ³⁷Центральний державний архів вищих органів влади і управління України. – Ф. 2582. – Оп. 2. – Спр. 1. – Арк. 76. ³⁸Там само. – Арк. 89 зв. ³⁹Там само. – Оп. 1. – Спр. 175. – Арк. 8. ⁴⁰Там само. – Спр. 174. – Арк. 26. ⁴¹Приходько В. Вказ. праця. – С. 120 – 121.

Тетяна ШЕВЧЕНКО

Київ

ОСТРОЗЬКИЙ КОЛЕГІУМ ЄЗУЇТІВ (1626 – 1648)

До Острога Товариство Ісуса було запрошене дідишкою міста Анною Алоїзою Острозькою (у шлюбі Ходкевич). Анна Алоїза – онука Василя Костянтина Острозького, ініціатора унії й “стовпа православ’я”, фундатора і патрона Острозької академії. По материнській лінії – донька благодійниці й онука фундаторки єзуїтського колегіуму в Ярославі. Родичка двох католицьких святих – Яцка Одровонжа (домініканця) і Станіслава Костки (єзуїта), – Анна Алоїза до кінця життя залишалась дієвим прикладом ревності до католицтва та ордену єзуїтів. Її бабця, Софія зі Спрови Одровонжівна, за допомогою свого другого чоловіка, Яна Штемберга Костки, 1572 р. зафундувала колегіум Товариства Ісуса в Ярославі. Мати ж Анни Алоїзи була найщедрішою благодійницею ярославських єзуїтів. Мав прихильність до Товариства Ісуса і чоловік Анни Алоїзи, великий литовський гетьман Ян Кароль Ходкевич. Він зафундував Ордену церкви в Крожах і Несвіжі, фінансово забезпечив дім професів у Вільні, як губернатор Інфлянт підтримував єзуїтів у заснуванні ними шкіл і церков у Дорпаті і Ризі, на його дворі і в таборах завжди були присутні єзуїти¹. Та й сама Анна Алоїза, посівши у власність 1620 року Остріг, мала на своєму дворі єзуїтів. Не виключено, що саме єзуїти подали Анні Алоїзі ідею заснування в Острозі свого представництва². Можливо, намір зафундувати єзуїтам колегіум в Острозі мав ще дядько Анни Алоїзи, кн. Януш Острозький, але невдовзі помер³. Саме на честь князя Януша була виголошена 14.12.1625 перша декламація учнів колегіуму з нагоди відкриття школи⁴. Убезпечений від татарських нападників і бандитського свавілля, Остріг міг стати надійним осередком Товариства на Волині, а з огляду на його “православну харизму” – ще й благодатним полем для місійної діяльності.

Перші чотири єзуїти прибули для заснування колегіуму до Острога 1623 року⁵. Наступного року Анна Алоїза фундує їм маєток з одинадцятьма селами і земельну ділянку в місті під колегіум і церкву, забезпечивши будівництво необхідними коштами і матеріалами⁶. Зафундованими селами були: Княгинин, Мартиновичі, Білоберег, Спасів, Заруддя, Острів, Уїздці, Бодаки, Нараїв, Шаварки, Волиці. Княгиня хотіла віддати єзуїтам і шпитальну фундацію свого діда в Суражі, але Польський провінціал Joannes Argent, побоюючись заворушень, відрадив її⁷.

Одразу по прибутті до Острога єзуїти розпочинають будівництво каплиці (посвячена 1626 р.), а 1626 року – церкви св. Ігнатія і св. Франциска Ксаверія⁸. Протягом 1625 – 1626 рр. єзуїти побудували тимчасовий будинок колегіуму. У 1634 – 1641 роках було зведено двоповерхову будівлю постійного колегіуму. В одному крилі колегіуму розташовувалась школа для світських учнів⁹. 1640 року, у соту річницю створення Товариства Ісуса, Анна Алоїза фундує pro Iuventute Nobilitatis Volhynensis [для шляхетської волинської молоді] Collegium Nobilium, або Convictus Nobilium, при єзуїтському колегіумі. Для забезпечення конвікту благодійниця надала містечка Сураж і Нове з сімома селами¹⁰. Вони підлягали адміністративному управлінню регенса (керівника) конвікту¹¹. Отримав конвікт від фундаторки й окремий будинок, призначений для двадцятьох учнів. У конвікті безкоштовно утримувалось і навчалось близько тридцяти осіб, ймовірно, діти службової шляхти дому Острозьких і Заславських¹². При цьому Суразька волость дісталась єзуїтам разом з фундацією напіврозореного православного шпиталю (заснованого князем Василем Костянтином Острозьким у 1585 році) та папірнею¹³.

Окрім шляхетського конвікту, при єзуїтському колегіумі в Острозі діяла Pauperum Bursa [бурса убогих], яка фактично була музичною. У 1642 р. Анна Алоїза забезпечила її будинком з ділянкою за містом¹⁴.

Протягом 1624 – 1641 рр. княгиня пожертвувала Острозькому єзуїтському колегіумові 3 містечка, 22 села, ділянки в Острозі під каплицю, церкву, колегіум, шляхетський конвікт і бурсу (двом останнім були подаровані ще й будинки), значні кошти на будівництво, на утримання єзуїтів, на оздоблення церкви і каплиці. Від відкриття своєї першої резиденції в Ярославі до середини 17 ст. у жодному іншому місці на українських землях єзуїти не мали чисельніших маєтностей.

Із зайняттям Острога козацькими військами наприкінці серпня 1648 року колегіум припинив функціонування¹⁵. Відновив свою роботу лише через чотири роки. Школа для світських учнів відкрилася через двадцять років¹⁶.

Для єзуїтських кліриків у 1638 – 1642 роках при колегіумі проводився курс філософії¹⁷. Зафундований 1640 року шляхетський конвікт почав діяти вже наступного року¹⁸. Школу для світських учнів (граматичні класи) єзуїти відкрили

у 1625 році. Але з огляду на малу чисельність студентів, навчали їх приватно¹⁹. Публічні виклади розпочалися наступного року в класах поетики і граматики²⁰. Клас риторики започатковано 1627/28 навчального року²¹. Від наступного року бере початок курс філософії для світських учнів²². У єзуїтських колегіумах на українських землях філософія для світських учнів викладалася лише тут та у Львові.

Про кількість учнів в Острозькому колегії інформації не знайдено. Відомо, що одразу після відкриття публічних класів для світських студентів, у 1626 році, серед *selectis iuventibus* [вибраних юнаків] постала Конгрегація Діви Марії, т.зв. Маріїнська Содаліція. Від середини 30-х років Содаліція була поділена відповідно до віку учнів на більшу (*Maior*) та меншу (*Minor*)²³.

Щонайпізніше від 1628 року при колегії існувала бібліотека²⁴. Її основою були книги, які надав острозький парох, офіціал і луцький канонік Nicolaus Alexander Ramult²⁵. 1637 року ректор Praemislaus Rudnicki виділив на бібліотеку 1000 флоренів²⁶. Для порівняння зазначимо, що шість років до того, таку ж суму Анна Алоїза заплатила острозьким юдеям за знесені будинки на викупленій у них ділянці²⁷. Середня ж вартість книги сягала 1 – 2 флоренів. У 40-х роках книгозбір нараховував вже близько 4000 примірників²⁸.

За п'ять років після приїзду до Острога єзуїти засновують при своєму колегії аптеку, яка функціонувала до 1648 року. Такі аптеки призначались переважно для внутрішніх потреб, але в разі необхідності забезпечували ліками бідноту та благодійників колегії.

Світським учням викладали священники і клірики-магістри. Останні після закінчення новіціату та вивчення риторики, філософії чи теології проходили тут вчительську практику як частину магістеріуму. Магістеріум передбачав реалізацію здобутих знань та утвердження свого орденського покликання молодими єзуїтами через педагогічну, проповідницьку й адміністративну практику. В Острозькому колегії магістри складали понад 50% від усіх учителів світських учнів. Викладали вони в класах від інфіми (перший граматичний клас) до риторики включно. Перебіг навчального процесу, діяльність викладачів та успіхи учнів контролював префект – помічник ректора в організації школи. У колегіумах, де викладались “вищі науки”, було два префекта²⁹. В Острозькому колегії префект вищих студій з’явився на восьмому році існування курсу філософії у 1636 році³⁰. Очевидно, потреба ще в одному префекті була пов’язана не з появою курсу філософії, а зі збільшенням кількості учнів у всіх класах від інфіми до філософії включно. Таку залежність підтверджує і нестала присутність другого префекта.

На прикладі Острозького колегії можемо побачити характерну ознаку кадрової політики Ордену – уникнення тривалого посідання посади однією особою. Середній термін перебування на посаді вчителя і префекта становив близько 1,3 року. Ректори обіймали свої посади майже втричі довше – близько 3,4 року.

Серед шкільного персоналу Острозького колегії була орденська еліта – професи чотирьох обітниць. Ці єзуїти, крім трьох звичайних, давали четверту обітницю – безумовного послуху Папі. Професами були три чверті ректорів колегії, половина викладачів філософії для світських учнів і, як мінімум, 13% шкільних префектів. Обов’язковим для професів було закінчення повного курсу філософії та теології. Жодна особа зі шкільного персоналу Острозького колегії не мала наукового ступеня.

У документах Ордену соціальне походження його членів не фіксувалося. Тому реально можливим є встановлення лише мінімального та максимального відсотка шляхти серед єзуїтів. Так, із 8-ми ректорів шляхетське походження мали 4 особи, тобто 50% (з “потенційними шляхтичами” – 7 осіб (87,5%)). Із 32 шкільних префектів шляхетське походження мали 7 осіб (21,9%), максимум – 15 осіб (46,9%). Серед учителів мінімальний відсоток шляхти складав 20,0%, максимальний – 53,3%. Серед вихідців з українських земель шляхтичами були мінімум – 22,0%, максимум – 37,5%³¹.

В Острозькому колегії серед шкільного персоналу були майже виключно вихідці з Речі Посполитої. Присутність в Острозі єдиного вихідця з Угорщини пояснюється тим, що він вступив до Товариства і пройшов новіціат у Кракові. Відтоді цей єзуїт весь час знаходився на території Речі Посполитої і був приписаний до Польської провінції. Те саме можемо сказати і про решту осіб колегії. На цьому фоні перебування в Острозі вже згадуваних архітекторів-єзуїтів з Італії виглядало екзотично.

¹Dobrowolska W. Chodkiewiczowa z ks.Ostrogskich Anna Alojza // Polski Słownik Biograficzny. – Kraków, 1937. – Т. 3. – С. 370 – 371; Kowalska H. Kostka Jan ze Sztemberku // Polski Słownik Biograficzny. – Wrocław – Warszawa – Kraków, 1968 – 1969. – Т. 14. – С. 345 – 348; Dobrowolska W. Chodkiewicz Jan Kakol // Polski Słownik Biograficzny. – Т. 3. – С. 363 – 367. ²Załęski S. Jezuiti w Polsce. – Kraków, 1905. – Т. 4. – С. 1250. ³Kardaszewicz S. Dzieje dawniejsze miasta Ostroga. – Kraków, 1913. – С. 183. ⁴Okoń J. Dramat i teatr szkolny. Sceny jezuickie XVII wieku. – Wrocław – Kraków, 1970. – С. 368. ⁵Wielewicki J. Dziennik spraw Domu Zakonnego OO. Jezuitów u św. Barbary w Krakowie od r. 1620 do 1629 (włącznie). – Kraków, 1899. – Vol. 4. – P. 151. ⁶Archivum Romanum Societatis Iesu (ARSI). – Provincia Poloniae. – Vol. 66: Historia 1566 – 1642. – Historia Collegii Ostrogiensis Societatis Iesu [1624, 1625]. – F. 202v, 203, 203v; Vol. 52: Litterae annuae. – Collegium Ostrogiense [1625]. – F. 30, 46. ⁷ARSI. – Provincia Poloniae. – Vol. 66: Historia 1566 – 1642. – Historia Collegii Ostrogiensis Societatis Iesu [1624, 1625]. – F. 201v. ⁸ARSI. – Provincia Poloniae. – Vol. 52: Litterae annuae. – Collegium Ostrogiense [1626]. – F. 45v. ⁹Załęski S. Jezuiti... – С. 1253 – 1255, 1257; Encyklopedia wiedzy o jezuitach na ziemiach Polski i Litwy: 1564 – 1994 / Oprac. L. Grzebień SJ. – Kraków, 1995. – С. 482. ¹⁰ARSI. – Provincia Poloniae. – Vol. 75: Polonia et Lithuania. Historia foundationum. – Origo Convictus Ostrogiensis Nobilium. – F. 54 – 54v; Vol. 66: Historia 1566 – 1642. – Continuatio Historiae Collegii Ostrogiensis Anno Domini 1640. – F. 212v, 213; Fondo Gesuitico. – Vol. 99. – F. 618 – 623

(Acta foundationis an.1640). Оригінал затвердження цієї фундації папою Урбаном VIII знаходиться в Російському державному архіві давніх актів у Москві. ¹¹ARSI. – Provincia Poloniae. – Vol. 75: Polonia et Lithuania. Historia foundationum. – Ibidem; Załęski S. Jezuici... – S. 1253, 1254; Encyklopedia... – S. 482, 653 – 654; Stecki T. Wołyń pod względem statystycznym i archeologicznym. – Lwów, 1871. – Т. 2. – S. 76 – 77; Мицько І. З. Острозька слов'яно-греко-латинська академія (1576 – 1635). – К., 1990. – С. 70 – 71. ¹²Яковенко Н. Латинське шкільництво і “шкільний гуманізм” в Україні кінця XVI – середини XVII ст. // Київська старовина – 1997. – № 12. – С. 20. ¹³ARSI. – Provincia Poloniae. – Vol. 75: Polonia et Lithuania. Historia foundationum. – Ibidem; Vol. 66: Historia 1566 – 1642. – Ibidem; Fondo Gesuitico. – Ibid.; Załęski S. Jezuici... S. 1250 – 1251, 1253 – 1254; Мицько І. З. Острозька... – С. 65 – 71; Мацюк О. Острозька папірня кінця XVI – початку XVII ст. // Острозька давнина: Дослідження і матеріали. – Львів, 1995. – Т.1. – С. 38, 39. ¹⁴ARSI. – Provincia Poloniae. – Vol. 66: Historia 1566 – 1642. – Continuatio Historiae Collegii Ostrogiensis Anno Domini 1642. – F. 215; Encyklopedia... – S. 483; Załęski S. Jezuici... – S.1253. ¹⁵Relatio de caedibus Patrum ac Fratrum S. I. in provincia Poloniae a P. Ioanne Zuchowicz S. I. collecta A. D. 1665 (1648 – 1665) // Archivum Historicum Societatis Iesu. – Romae, 1960. – Vol. 29. – P. 354. ¹⁶Encyklopedia... – S. 482; Załęski S. Jezuici... – S. 1266. ¹⁷ARSI. – Provincia Poloniae. – Vol. 44: Catalogi breves. – Catalogus brevis Collegii Ostrogiensis an. 1638/39. – F. 8, an. 1641/42. – F. 16v; Encyklopedia... – S. 482. ¹⁸ARSI. – Provincia Poloniae. – Vol. 44: Catalogi breves. – Catalogus brevis Collegii Ostrogiensis an. 1641/42. – F. 16v. ¹⁹ARSI. – Provincia Poloniae. – Vol. 66: Historia 1566 – 1642. – Historia Collegii Ostrogiensis [1624, 1625]. – F. 203v; Vol. 51: Litterae annuae. – Collegium Ostrogiense [1625]. – F. 30v. ²⁰ARSI. – Provincia Poloniae. – Vol. 43: Catalogi breves. – Catalogus brevis Collegii Ostrogiensis an. 1626/27. – F. ? ²¹Ibid. an. 1627/28. – F. 189v. ²²Ibid. an. 1628/29. – F. 205v. У межах філософії учням викладали як окремий предмет математику. ²³ARSI. – Provincia Poloniae. – Vol. 52: Litterae annuae. – Residentia Ostrogiensis [1626] – F. 46; Vol. 77 I: Polonia et Lithuania. Epistolae 1605 – 1670. – Adamus Kędziński et alii nomine Sodalitatis Collegii Ostrogiensis petunt aggregationem ad Primariam. Ostrogii, 15.07.1632. – F. 176; Vol. 43: Catalogi breves. – Catalogus brevis Collegii Ostrogiensis an. 1636/37. – F. ?). ²⁴Першим її префектом був Joannes Woislawski (Woysiawski), викладач класу інфіми. (ARSI. – Provincia Poloniae. – Vol. 43: Catalogi breves. – Catalogus brevis Collegii Ostrogiensis an. 1627/28. – F. 189v.) ²⁵Encyklopedia... – S. 483. ²⁶ARSI. – Provincia Poloniae. – Vol. 66: Historia 1566 – 1642. – Continuatio Historiae Collegii Ostrogiensis Societatis Iesu Anno Domini 1637. – F. 210. ²⁷Ibid. – Historia Collegii Ostrogiensis Societatis Iesu [1631]. – F. 207v. ²⁸Encyklopedia... – S. 483. Частина книжок цієї бібліотеки зберігається у відділі історичних колекцій Центральної наукової бібліотеки України ім. В.І.Вернадського. ²⁹Ratio atque institutio studiorum Societatis Iesu [1599] // Monumenta Historica Societatis Iesu / Ed. L. Lukács SJ. – Romae, 1986. – Vol. V. – P. 357, 374 – 379, 403 – 413. ³⁰ARSI. – Provincia Poloniae. – Vol. 43: Catalogi breves. – Catalogus brevis Collegii Ostrogiensis an. 1636/37. – F. ? ³¹Шляхетське проходження шкільного персоналу Острозького колегіуму було встановлене на основі: Niesiecki K. Herbarz polski. – Wyd. J. N. Bobrowicz. – Lipsk, 1839 – 1845. – Т. 1 – 10; Pułaski K. Kronika polskich rodów szlacheckich Podolia, Wołyńia i Ukrainy. – Brody, 1911. – Т.1; Dworzaczek W. Genealogia. Tablice. – Warszawa, 1959. – Cz. 1. Встановлені таким чином особи склали “мінімальний відсоток” шляхти. Решта єзуїтів зі шляхетським прізвищами, чие походження наразі довести неможливо, разом із “доведеними” шляхтичами склали “максимальний відсоток” шляхти серед шкільного персоналу.

Списки ректорів, префектів і вчителів Острозького колегіуму були складені на основі:

ARSI. – Provincia Poloniae. – Vol. 43: Catalogi breves. – Catalogi breves Collegii Ostrogiensis an. 1626/27, 1627/28, 1628/29, 1629/30, 1630/31, 1631/32, 1632/33, 1633/34, 1634/35, 1636/37; Vol. 44: Catalogi breves. – Catalogi breves Collegii Ostrogiensis an. 1638/39, 1641/42, 1642/43, 1643/44, 1644/45, 1645/46, 1646/47, 1647/48, 1648/49; Vol. 11: Catalogi triennales 1642, 1645, 1649. – Catalogus primus Collegii Cracoviensis Anni 1645. – F. 136, Primus catalogus personarum Collegii Cracoviensis Societatis Iesu Anni 1649. – F. 242v, Catalogus primus personarum Collegii Posnaniensis Anno Domini 1645. – F. 164, Catalogus primus Collegii Lublinensis Anni 1645. – F. 154, 155, Catalogus primus personarum Collegii Gedanensis Anni 1645 11 Junii. – F. 144, Catalogus primus Collegii Calissiensis Anno 1649 15 Junii. – F. 233, Catalogus primus personarum Collegii Raviensis Anni 1649. – F. 280, 281, Catalogus primus personarum Collegii Sendomiriensis Anno 1645. – F. 172, Catalogus primus Collegii Posnaniensis Societatis Iesu Anni 1649. – F. 273, 274v, Catalogus primus Domus Probationis Cracoviensis Anni 1649. – F. 249, Catalogus primus personarum Residentiae Xaverovianae Anno 1645 Junii 24. – F. 191, Catalogus primus personarum Collegii Luceoriensis 1649 Julii 4. – F. 264, Catalogus primus personarum Residentiae Graudentiensis Anni 1645 10 Junii. – F. 181v, Catalogus primus personarum Collegii Leopoliensis Societatis Iesu Anno 1645 20 Junii. – F. 150, Catalogus primus personarum Collegii Leopoliensis Societatis Iesu Anno 1649. In Missione Brodensi. – F. 258v, Catalogus primus personarum Collegii Torunensis Anno 1645 10 Junii. – F. 175, Catalogus primus personarum Collegii Ostrogiensis Anno 1645. – F. 160, Catalogus primus Collegii Iaroslaviensis Anno Domini 1649. – F. 253v.

This work was supported by the Research Support Scheme of the Open Society Support Foundation, grant No.:126/2000

Додатки

Ректори:

Witwinski (Wietwinski) Stanislaus 1626–29, Czarnacki (Czarnecki, Czarnocki) Albertus 1629–33, Gutteter Andreas 1633–34, Rudnicki Praemislaus 1634–38, Družbicki (Druzbicki) Gaspar 1638–41, Paczanowski Petrus 1641–43, Moscicki (Mościcki, Mościcki) Paulus 1643–46, Rezler (Resler) Gaspar 1646–52.

Префекти:

Wydrzynski (Wydrzinski) Georgius 1626 – 27, Sokołowski Alexander 1627 – 28, Janczynski (Iąnczynski, Jąnczynski, Jączynski, Janczinski) Raphael 1628–29, Zychowicz (Zychowic) Gaspar 1629 – 31, Maius Michael 1631 – 33, Siekierzecki Daniel 1633–34, Mogilnicki Albertus 1634 – 35, Świętecius Jacobus 1636 – 37, Krzykowski Venceslaus 1636 – 37, Świętecius Jacobus 1638 – 39, Rudnicki Praemislaus 1638 – 39, Rudnicki Suentoslaus 1641 – 42, Łubienski (Lubienski) Martinus 1641 – 42, Krzykowski Stanislaus 1642 – 43, Rudnicki Praemislaus 1644 – 45, Michałowski Melchior 1644 – 46, Parnasides (Parnassides) Lucas 1646 – 47, Cichouius (Cichowski, Cichocki) Nicolaus 1647 – 48, Haller Andreas 1647 – 48, Zmudzki Nicolaus 1648 – 49, Olędzki (Olęcki) Matthias 1 an., Rzeszowski (Rzeszewski) Joannes 2 an., Rzymnik Valentinus 1 an., Szychowic (Szychowicz) Stanislaus 0,5 an.

Викладачі:

Błaszkiowic (Błaskiewicz, Błaszkiowic) Adamus (P) O 1645 – 46 Poet., Bobolecki Lucas (M) O 1638 – 39 Gram., Bobouius Simon (P) O 1631 – 32 Synt., 1632 – 33 Poet., Bogucki Tobias (P) O 1648 – 49 Rhet., Brodzic (Brodzyc) Martinus (P) O 1627 – 29 Rhet., Brzezinski Chrysostomus (M) O 1638 – 39 Inf., Caltberner Joannes O Inf. 1 an., Cichouius (Cichowski, Cichocki) Nicolaus (P) O 1635 – 37 Phil., Cornelius Adamus (P) O 1633 – 34 Synt., Cortiscius Albertus (P) O 1631 – 32 Rhet., Cząpski Albertus (Martianus) (M) O 1638 – 41 Synt., Czechowic (Czechowicz) Sebastianus (M) O 1627 – 28 Poet., (P) 1638 – 40 Rhet., Dąbrowski Andreas (P) O 1646 – 47 Mathem., Dąbski Alexander (P) O Inf. 1 an., Dzierzek Petrus (M) O 1644 – 46 Inf., 1646 – 47 Synt., Gałczynski (Galczowski) Stanislaus (M) O 1646 – 47 2 Gram., 1647 – 48 Synt., Gałęski Martinus O 1635 – 36 Poet., Gronkowicz Joannes (M) O 1641 – 42 Rhet., Groth Sigismundus (P) O 1630 – 31 Mathem., 1631 – 33 Phil., Grudzki Joannes (M) O 1648 – 49 Synt., Iastrzębski (Iastrzēbski) Petrus (M) O 1642 – 43 Inf., 1643 – 44 2 Gram., 1644 – 45 Synt., Iliminski Simon (M) O 1633 – 34 Inf., Irzykowic (Jerzykowicz) Jacobus (M) O 1631 – 32 Poet., Jagutius (Iagutius, Jagucius) Dionysius (P) O 1634 – 35 Rhet., Jankowicz (Iankowicz) Albertus (M) O 1630 – 31 Gram., Kobierzycki Albertus (P) O 1636 – 37 2 Gram., Kołozwarski Joannes (P) O 1645 – 46 Rhet., Konarzewski Nicolaus (P) O 1640 – 41 Synt., 1641 – 42 Poet., Kosninski Jacobus (M) O 1627 – 28 Synt., Kruczkowicz (Kruczkiewicz, Kruzkowic) Alexander (P) O 1646 – 47 Rhet., Krzycki Andreas (M) O 1635 – 37 Inf., Krzycki Jacobus (M) O 1645 – 46 Synt., Kurowski Alexander O Poet. 1 an., Kwapich Simon (M) O 1636 – 37 Synt., Ławnikowicz Gaspar (M) O 1642 – 43 Mathem., 1643 – 44 Inf., Leszczynski Joannes (M) O 1634 – 35 Inf., Łobzynski (Lobrzynski) Joannes (P) O 1628 – 29 Poet., Lukanowicz Daniel (M) O 1634 – 35 Poet.; 1635 – 36 Rhet.; Phil. 2 an., Małysz (Malisz) Stephanus (M) O 1641 – 42 Gram., Metelski (Mietelski) Joannes (M) O 1642 – 43 Poet., Michałowski Melchior (P) O 1642 – 43 Rhet., Mielecki Stanislaus (M) O 1628 – 30 Gram., Minski Joannes (P) O 1629 – 30 Poet., Mirucki Stanislaus (M) O 1629 – 30 Rhet., Mniszek Stanislaus (P) O 1633 – 34 Rhet., Naramowski (Naramowicz) Ladislaus (M) O 1640 – 41 Gram.; 1641 – 42 Synt., Nigran Jacobus (M) O 1648 – 49 Poet., Olszewski Martinus (P) O 1638 – 39 Phil., Parisius Paulus (P) O 1634 – 35 Phil., Parnasides (Parnassides) Lucas (M) O 1630 – 31 Poet., (P) 1647 – 49 Phil., Podolski Samuel (M) O 1647 – 48 2 Gram., Policilowski (Polecilowski) Stanislaus (P) O 1632 – 33 Rhet., Pomierski Stanislaus (P) O 1645 – 47 Phil., Popławski Samuel (M) O 1631 – 32 Inf., Powalski Thomas (M) O 1632 – 33 Inf., Proski Matthias (M) O 1625 – 26 Synt., 1626 – 27 Poet., Psarski Joannes (P) O 1630 – 31 Rhet., Ronenberg (Ronenberg, Ronenbergk, Ronnenberg) Abrahamus (P) O 1632 – 33 Mathem., 1633 – 34 Phil., Rowinski Albertus (M) O 1648 – 49 Inf., Rudnicki Suentoslaus (M) O 1634 – 35 Mathem.; (P) 1641 – 42 Logic., 1642 – 43 Phil., Rzeszowski (Rzeszewski) Joannes (P) O 1643 – 45 Phil.; Synt. 1 an., Rzymnik Valentinus (P) O 1636 – 37 Rhet., Sapalecki (Sapalecki) Joannes (M) O 1627 – 28 Gram., 1628 – 30 Synt., Sebestyanski (Sebastianski, Sebastianski) Gaspar (M) O 1634 – 35 Synt., Seraphinowicz Albertus (M) O 1630 – 31 Inf., 1631 – 32 Gram., Słupski (Slupski) Andreas (P) O 1646 – 47 Poet., 1647 – 48 Rhet., Smogorzewski Jacobus (M) O 1642 – 43 Synt., 1643 – 45 Poet., Storzecki Joannes (P) O 1644 – 45 Rhet., Swiekowski (Swierkowski) Adamus (M) O 1646 – 48 Inf., 1648 – 49 2 Gram., Świętecius Jacobus (P) O 1636 – 37, 1644 – 45 Mathem., Szamarzewski Matthias (P) O 1629 – 31 Phil., Szeremski Joannes O 1635 – 36 2 Gram., Szymonowicz (Szymonowic) Gregorius O Poet. 0,5 (1?) an., Teski Stanislaus (M) O 1633 – 34 Gram., Treuan Hilarion O Synt. 1 an., Trębecki (Trembecki) Gregorius (P) O 1633 – 34 Poet., Tuniagi (Thuniagi) Franciscus (M) O 1638 – 39 Poet., Ważyński Thomas (M) O 1632 – 33 Synt.; Poet. 1 an., Wielowieyski (Wielowieiski) Balthasar O Rhet. 1 an., Wiewierski Sigismundus (M) O 1636 – 37 Poet., Woisławski (Woysławski) Joannes (M) O 1627 – 1630 Inf., 1630 – 31 Synt., Wolinski Andreas (M) O 1644 – 46 2 Gram., Wolski Alexander O Gram. 1 an., Woysza (Woisza) Stanislaus O Gram. 1 an., Woytkowski (Woitkowski) Gregorius (P) O 1647 – 48 Poet., Wroblewicz Martinus (P) O 1626 – 27 Gram., Wylczynski Martianus (M) O 1634 – 35 Gram., Zaborny Valentinus (M) O 1641 – 42 Inf., 42 – 1643 Gram., 1643 – 44 Synt., Zaleski Valerianus O Rhet. 1 an., Zborowski Petrus (M) O 1632 – 33 Gram.

Inf. – викладач у класі інфіми (нижчому граматичному класі); *2 Gram.* – викладач у другому граматичному класі; *Synt.* – викладач у класі синтаксису (вищому граматичному класі); *Gram.* – викладач у граматичному класі; *Poet.* – викладач у класі поезики; *Rhet.* – викладач у класі риторики; *Phil.* – викладач у класі філософії; *Mathem.* – викладач математики; *Logic.* – викладач логіки; *N an.* – кількість років, протягом яких обіймалася посада.